

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPOORTEURS over het ontwerp van wet tot wijziging en aanvulling der wet van 22 December 1919 (*Staatsblad* n°. 882) houdende machtiging tot het van Rijkswege garandeeren van de geldleeningen ten behoeve van de stichting en inrichting van gebouwen van gesubsidieerde bijzondere scholen voor nijverheids- en handelonderwijs. (149)

Nadat het Voorloopig Verslag der Commissie aan de Regeering was medegedeeld, is van haar ontvangen de navolgende

MEMORIE VAN ANTWOORD.

De verhooging van het maximum bedrag der te garandeeren leeningen voor nijverheids- en handelsscholen is noodig om, nu het aanvankelijke maximum van f 10 000 000 vrijwel is bereikt, althans de mogelijkheid van het tot stand komen van dergelijke leeningen in de toekomst open te houden.

De ondergeteekenden geven gaarne nog eens de verzekering, er naar te zullen streven, dat ook op dit gebied de grootst mogelijke zuinigheid betracht en schoolbouw tot het strikt onvermijdelijke beperkt wordt.

*De Minister van Onderwijs,
Kunsten en Wetenschappen,*

J. TH. DE VISSER.

De Minister van Financiën,

DE GEER.

De Commissie van Rapporteurs heeft gemeend met de mededeeling van dit antwoord aan de Vergadering haar Eindverslag te kunnen sluiten.

Vastgesteld 13 Januari 1922.

FOKKER.
VAN DER HOEVEN.
VAN BASTEN BATENBURG
ARNTZ.
BLOMJOUS.

VOORLOOPIG VERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPOORTEURS over de ontwerpen van wet:

- 1°. tot wijziging der wet op de Kanselarijrechten van 17 Juni 1918 (*Staatsblad* n°. 376), gewijzigd bij de wet van 22 November 1918 (*Staatsblad* n°. 603), en
- 2°. tot wijziging der wet van 9 Mei 1890 tot nadere regeling van de heffing en bestemming der Kanselarijleges (*Staatsblad* n°. 80). (250)

Het afdelingsonderzoek van deze wetsontwerpen gaf aanleiding tot de navolgende opmerkingen.

Instemming werd betuigd met deze voorstellen. Men keurde het goed, dat er een einde wordt gemaakt aan de soms zeer hoge inkomsten, die honoraire consulaire ambtenaren uit de kanselarijrechten tot zich trekken. Ook het gemakkelijker maken der pasformaliteiten stelde men op prijs. Eenige leden meenden

echter, dat van dat gemakkelijker maken weinig bleek en de Regeering veel verder had kunnen gaan. Waarom was het noodig een pas te vernieuwen elk jaar, waarom niet om de twee of drie jaren? Deze leden zouden er de voorkeur aan geven, indien de regeling van de te heffen rechten aan de Regeering kon worden overgelaten, waardoor gemakkelijker rekening was te houden met wijziging van omstandigheden en verschil in toestanden.

Sommigen sloten zich aan bij den wensch in het Voorloopig Verslag der Commissie van Rapporteurs uit de andere Kamer geuit, dat door de Regeering krachtige pogingen zouden worden gedaan om het viseeren van paspoorten zooveel mogelijk op te heffen. De vraag werd gedaan ten opzichte van welke Staten de Regeering het initiatief heeft genomen, om tot die opheffing te geraken en met welke daarover nog onderhandeld wordt. Gaarne zoude men vernemen, welke Mogendheden den eisch van een pasvisum voor onze landgenooten niet meer handhaven en of zij daartoe zijn gekomen door het initiatief van de Regeering.

Andere leden achtten het zeer wenschelijk, dat van vreemdelingen passen worden gevraagd om in het land te kunnen komen. Als een dwangmaatregel tot het keeren van ongewenschte vreemdelingen oordeelden zij dit een nuttigen maatregel, vooral voor de grensbewoners, die van het onbelemmerd overschrijden der grenzen door individuen van verdacht allooi den meesten last ondervinden.

Aldus vastgesteld den 14den Januari 1922.

BERGSMA.

VAN DER LANDE.

VAN DER FELTZ.

SMEENGE.

VERHELJEN.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPOORTEURS over het ontwerp van wet tot verklaring van het algemeen nut der onteigening ten behoeve van uitbreiding van het stationemplacement *Deventer*. (279)

Nadat het Voorloopig Verslag der Commissie aan de Regeering was medegedeeld, is van haar ontvangen de navolgende

MEMORIE VAN ANTWOORD.

De kans op herhaling der bij het station voorgekomen water bezwaren is na het tot stand komen der werken, bedoeld in de Nota naar aanleiding van het Verslag van de Commissie van Rapporteurs van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, zoo gering, dat men redelijkerwijze kan zeggen, dat zij is uitgesloten; andere werken zijn daarvoor niet noodig, daar geen aanleiding bestaat ook nog rekening te houden met het niet waarschijnlijk geval van nog aanzienlijk hooger waterstand dan den hoogst voorgekomen stand.

Ten aanzien van de thans noodig geworden onteigening meent ondergeteekende te mogen herinneren aan hetgeen daaromtrent is medegedeeld in de Memorie van Toelichting tot het wetsontwerp en in vorenbedoelde Nota.

Bovendien mag niet uit het oog worden verloren, dat het nieuwe station *Deventer* is gebouwd, zonder dat daarvoor onteigening heeft plaats gehad. Thans is voor het uitbreiden van goederenspooren de beschikking noodig van eenig terrein, dat niet in der minne kon worden aangekocht. Hieruit behoef, naar de ondergeteekende meent, niet te volgen, dat de reeds tien jaren geleden geschiede vaststelling van het stationsplan getuigt van kortzichtigheid. Vooral op spoorweggebied is het meermalen ondoenlijk gebleken elke behoefte lang te voren te voorzien.